

ANAIND

Galeria de Artă Anaid la Berliner Liste 2008

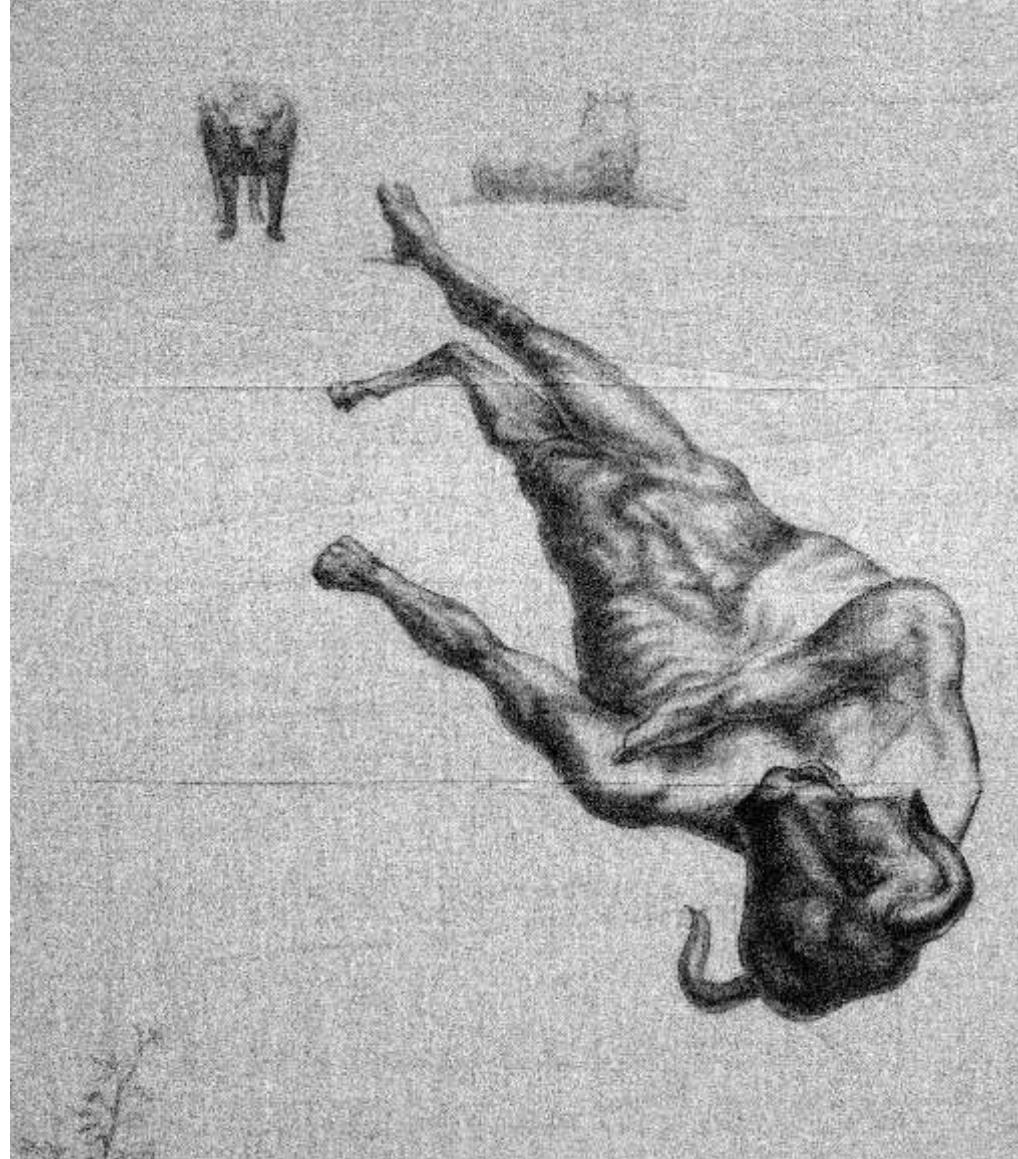
Galeria de artă contemporană Anaid Art Gallery din Bucureşti participă încă din 2005 pe piaţa de artă internaţională. Prima participare în cadrul unui târg de artă modernă şi contemporană avea sa aibă loc în 2005 la a X-a ediţie a târgului internaţional de la Milano, MiArtX2005. A urmat în 2006 şi 2007 participarea în cadrul târgului internaţional de artă contemporană Art.Fair 21 Köln, Germania. În 2008 Anaid Art Gallery a participat la Berliner Liste, Berlin, în perioada 30 octombrie - 2 noiembrie 2008.

Artiştii prezenţi în cadrul târgului sunt: Szabó András, Harem6 (Flavia Marele & Ildiko Mureşan), Alexandru Răduvan, Tara.

Participarea pe piaţa de artă internaţională, prin intermediu târgurilor de artă oferă o mai mare vizibilitate artei contemporane româneşti pe plan internaţional şi integrarea în cadrul unor structuri bine definite de promovare artistică. Punerea în relaţie şi atragerea de colecţionari, ca şi ideea de plasare a lucrărilor artiştilor români în cadrul unor colecţii private internaţionale de o certă valoare, reprezintă unul din obiectivele majore pentru care o galerie trebuie să fie implicaată pe piaţa internaţională de artă. Târgurile de artă contemporană reprezintă adevărate platforme de promovare şi lansare a artiştilor contemporani, fiind totodată locul în care întregul sistem artistic poate fi întâlnit. Artişti, galeriştii, curatorii, directorii de muzeu si centre culturale, colecţionari devin participanţi activi în cadrul târgului de artă.

Diana DOCHIA

Alexandru RĂDVAN, "Turon", 350x300cm, 2004
cărbune pe pânză | szén, vászon | carbon on canvas

Az ANAID Galéria a 2008-as Berlini Képzőművészeti Vásáron

A bukaresti kortárs képzőművészeti Anaid Galéria 2005 óta vesz részt nemzetközi művészeti vásáron. Az első részvétel a 2005-ös milánói vásár volt, a MiArtX. Következtek 2006-ban és 2007-ben a kölni Art.Fair 21. 2008-ban az Anaid Galéria a Berliner Liste elnevezésű berlini vásáron vett részt október 30 és november 2 között. A vásáron képviselt művészek: Szabó András, Harem6 (Flavia Marele & Ildiko Mureşan), Alexandru Răduvan, Tara. A nemzetközi képzőművészeti vásárokon való részvétel nagyobb láthatóságot biztosít a román kortárs képzőművészettelnek, és segít beilleszkednie a már jól működő, művészettel promováló struktúrákba. Kapcsolatok kiépítése, gyűjtők bevonása, illetve román képzőművészek munkáinak az eljuttatása komoly hírű nemzetközi, privát gyűjteményekbe, ezek egy galéria számára a legfontosabb célkitűzések, amelyek miatt egy galériának részt kell vennie a nemzetközi vásárokon. A kortárs képzőművészeti vásárok valódi promovációs és bemutatkozó platformok a kortárs művészek számára, ugyanakkor olyan rendezvények, ahol teljes művészeti struktúrák megtalálhatók. Művészek, galériások, kurátorok, múzeumok és kulturális központok igazgatói, gyűjtők minden aktív résztvevői a képzőművészeti vásárnak.

Diana DOCHIA
fordította: SZABÓ Csilla

Anaid Art Gallery at Berliner Liste 2008

Contemporary art gallery, Anaid Art Gallery from Bucharest has been participating since 2005 in the international art market. The first participation in an international art fair for modern and contemporary art was in 2005 at the Xth edition of the international art fair in Milano, MiArtX2005. Follow by the participation in the 2006 and 2007 international art fair for contemporary art, Art.Fair 21, Köln. In 2008 Anaid Art Gallery will participate in the Berliner Liste, held in Berlin between 30 October 2 November 2008. Artists present at Berliner Liste 2008 will be: Szabó András, Harem6 (Flavia Marele & Ildikó Mureşan), Alexandru Răduvan, Tara . The participation in the international art market, thorough the art fairs offers a bigger visibility for the Romanian contemporary art on an international level and the integration into well defined structures for artistic promotion. The relation and the attracting of collectors, and also the idea to place the Romanians works of art into the most valuable private collections, is one of the major goals for a gallery that wants to participate in the international art market. The contemporary art fairs represent real promoting platforms for the contemporary artists, being at the same time the place where the whole artistic system is present. Artists, galerists, curators, museums directors and cultural centers, collectors become active participants in art fair.

Diana DOCHIA

Harem6, "Cirkus", 2008

SZABÓ András, "brk", 2006

Antagonism cerebral la Anaid Art Gallery

Anul 2008 avea să debuteze la Anaid Art Gallery cu lansarea proiectului curatorial "Antagonism cerebral", curator Diana Dochia.

„Antagonism cerebral” a fost gândit ca o dezvoltare în cadrul unui organism ce îndeplinește o activitate a unor funcții opuse. Un fel de organism ce împiedică dezvoltarea altor organism. Un paralelism între acest organism viu și lumea plină de contraste și contradicții în care trăim.

„Antagonism cerebral” a fost gândit ca o reinterpretare și o recontextualizare a artei și a artiștilor contemporani. Proiectul vizează alăturarea a o serie de personalități artistice care la prima vedere nu au nimic în comun, nu împărtășesc aceleași viziuni și nu au aceleași ideali artistice.

„Antagonism cerebral” definește o stare de fapt, o încărcătură emoțională, o decizie sau o situație contradictorie și poate totodată plauzibilă.

„Antagonism cerebral” reprezintă o contradicție de idei sau de atitudini în care predomină rațiunea. O rivalitate intelectuală continuă văzută ca o forță ce atrage și macină în același timp.

„Antagonism cerebral” implică un tip de relație, în cadrul căreia dezvoltarea unor idei împiedică evoluția altora. Reprezintă un soi de luptă între două forțe contrare ce se bazează exclusiv pe criteriile rațiunii. Rațiunea devine conștientă de sine, se singularizează și se individualizează totodată, încercând să îndepărteze misterul, inefabilul, spiritualul.

„Antagonism cerebral” face referire la lumea în care trăim, la societatea care ne conduce, la viața de zi cu zi, la noi cu noi îngîne sau la noi cu alții.

„Antagonism cerebral” urmărește să pună în discuție rolul pe care arta contemporană și artiștul contemporan îl au în societatea actuală. Raporturile pe care artiștul le stabilește cu mediu în care trăiește, cu lumea care-l încornoară, cu publicul care-l recepe tează.

Nouă dintre cei mai importanți artiști contemporani ai scenei de artă românească aveau să fie invitați să participe în cadrul acestui proiect artistic: Szabó András, Traian Boldea, Ferenczy Botond, Suzana Dan, Harem 6 (Ildikó Mureșan & Flavia Marele), István László, Alexandru Răduvan, Sorin Tara și Sorana Tăruș. Proiectul curatorial avea să cuprindă trei expoziții distincte, în cadrul căror au participat câte trei artiști contemporani:

“Segment temporal” - Szabó András, Traian Boldea și Sorana Tăruș

“Ultima tentație” - Harem 6 (Ildikó Mureșan & Flavia Marele), Alexandru Răduvan și Sorin Tara

“On the spot” - Ferenczy Botond, Suzana Dan, și István László

Agyi antagonizmus az Anaid Galériában

A 2008-as év első projektje az Anaid Galériában a Diana Dochia kurátor által megfogalmazott *Agyi antagonizmus*.

Az *Agyi antagonizmus* olyan fejlődésként tételeződik, amely egy szervezeten belül végzi egymásnak ellentmondó funkciók aktivitását. Olyan szervezetről van szó, amely meggyalja más szervezetek fejlődését. Párhuzam van eközött az élő szervezet és az ellentétekkel és ellentmondásokkal teli világ között, amelyben élünk.

Az *Agyi antagonizmus* újraértelmezi és új kontextusba helyezi a kortárs művészettel és művészeteit. A projekt olyan művészket állít sorba, akikben első látásra nincs semmi közös, nincsenek közös elképzéléisek vagy azonos művészeti ideáljaik.

Az *Agyi antagonizmus* konkrét állapotot határoz meg, egy érzelmű töltetet, egy ellentmondásos és talán elfogadható döntést vagy szituációt. Az *Agyi antagonizmus* elképzélések és attitűdök ellentmondássága, melyekben az értelelm dominál. Folytonos intellektuális rivalizáció ez, egy vonzó és ugyanakkor felőlről erő.

Az *Agyi antagonizmus* olyan típusú kapcsolatot felte telez, melyen belül bizonyos elképzélések meg születése gátolja más elképzélések kialakulását. Két ellentétes erő közti harcot jelent, amely kizárolag racionalis kritériumokon alapszik. A ráció öntudatra ébred, egyedül marad, individualizálódik, megróbálja távol tartani a misztikumot, a megfogalmazhatatlant, a szellemet.

Az *Agyi antagonizmus* arra a világra utal, amelyben élünk, a társadalomra, ami irányít minket, a minden napjai életre, magunkra magunkkal vagy magunkra másokkal. Az *Agyi antagonizmus* tematizálja a kortárs művész és a kortárs művész szerepét a mai társadalomban. Azokat a viszonyulásokat, amelyeket a művész alakít ki környezetével, az ót körülvevő világgal, az ót receptáló közösséggel.

A román kortárs képzőművész legjelentősebb művészei közül kilencen kaptak meghívást, hogy vegyenek részt ebben a projektben: Szabó András, Traian Boldea, Ferenczy Botond, Suzana Dan, Harem 6 (Ildikó Mureșan & Flavia Marele), István László, Alexandru Răduvan, Sorin Tara és Sorana Tăruș. A projekt keretében hárrom különböző kiállításon hárrom-hárrom művész vesz részt:

“Időszgmens” - Szabó András, Traian Boldea és Sorana Tăruș

“Utolsó megkísértés” - Harem 6 (Ildikó Mureșan & Flavia Marele), Alexandru Răduvan és Sorin Tara

“On the spot” - Ferenczy Botond, Suzana Dan és István László

fordította: SZABÓ Csilla

Cerebral Antagonism at Anaid Art Gallery

In 2008 Anaid Art Gallery developed a curatorial project “Cerebral Antagonism”, curated by Diana Dochia.

“Cerebral Antagonism” was thought as a development within an organism that fulfills an activity of opposed functions. A kind of organism that obstructs the development of other organism. A parallelism between this alive organism and the world full of contrast and contradictions in which we are living.

“Cerebral Antagonism” was thought as a reinterpretation and recontextualization of art and of contemporary artists. The project aims at a series of artistic personalities that at first sight have nothing in common, have not the same visions and the same artistic ideals.

“Cerebral Antagonism” defined a situation, an emotional drama, a decision or a contradictory state and perhaps in the same times a possible one.

“Cerebral Antagonism” represents a contradiction of ideas or attitudes in which the reason prevails. A continuous intellectual rivalry seen as a force that attract and struggle at the same time.

“Cerebral Antagonism” involves a relational type within the development of the ideas blocked the evolution of others. It represents a fight between two opposite forces that are based exclusively on rational criteria. The reason became aware of it, became singular and in the same time individualized itself, trying to strike out the mystery, the spiritual.

“Cerebral Antagonism” refers to the world in that we are living, to our society, to the every day life, to us with us and to us with other.

“Cerebral Antagonism” is trying to take into discussion the role that the contemporary art and the contemporary artists have in our society. The relations that the artist established with the medium in which he lives, with the surrounding world, with the public that tries to understand.

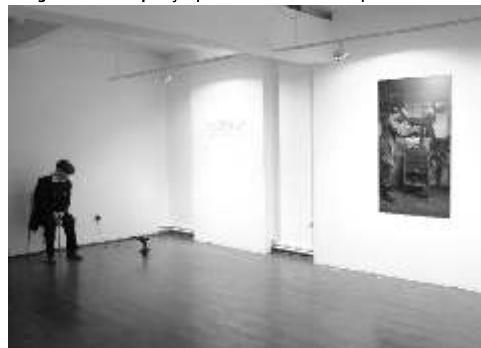
Nine of the most interesting Romanian artists was invited to take part to this project: Szabó András, Traian Boldea, Ferenczy Botond, Suzana Dan, Harem 6 (Ildikó Mureşan & Flavia Marele), István László, Alexandru Răduvan, Sorin Tara și Sorana Tăruș. The curatorial project has three distinct exhibitions in which three artists take part:

“Temporal Segment” - Szabó András, Traian Boldea and Sorana Tăruș

“The Last Temptation” - Harem 6 (Ildikó Mureşan & Flavia Marele), Alexandru Răduvan and Sorin Tara

“On the spot” - Ferenczy Botond, Suzana Dan and István László

Galeria Anaid, "On the spot"
fotografie de la expoziție | felvétel a kiállításról | exhibition view

Galeria Anaid, "Temporal Segment"
fotografie de la expoziție | felvétel a kiállításról | exhibition view

Galeria Anaid, "Last Temptation"
fotografie de la expoziție | felvétel a kiállításról | exhibition view

Alexandru RĂDVAN "Homage to Iuda VIII", 29x21cm, 2008
creion chimic pe hârtie | tintaceruza, papir | indelible pencil on paper

Sorin Tara, "Neumarkt", 70.5x49.5cm, 2008
tehnici mixtă | vegyes technika | mixed media

1974

TARA

MAROSVÁMEGYE

FACTORY

ANAIND

„The Last Temptation” Alexandru RĂDVAN și TARA (von Neudorf) curator: Diana DOCHIA

Proiectul curatorial „The last Temptation”, curator Diana Dochia a avut loc în perioada 21 septembrie 26 octombrie 2008 la Westfälischen Landesmuseum für Industriekultur Henrichshütte Hattingen, Germania. Evenimentul a avut loc în cadrul Festivalului „Rumänische Kulturtage an der Ruhr” („Zilele culturale în Bazinul Ruhrului”), organizat de Asociația româno-germană Danubium. Proiectul curatorial „The Last Temptation” reprezintă chestionarea lumii în care trăim, conturând o lume plină de contraste și contradicții. Proiectul înglobează două individualități artistice, Alexandru Rădvan și Tara (von Neudorf). Două fețe ale aceleiași monede, în cadrul a două expoziții personale, văzute ca două episoade distincte: „Omagiu lui Iuda și Cruciații” semnată Alexandru Rădvan și „Into the Night of Loneliness” semnată Tara (von Neudorf).

“Omagiu lui Iuda și Cruciații” Alexandru Rădvan

Ciclul „Omagiu lui Iuda și Cruciații” semnat Alexandru Rădvan ilustrează „ultima tentație” a apostolului trădător Iuda. Măcinat între trădare și culpabilitatea actului său, Iuda se spânzură. Conștiințarea trădării, presiunea psihică, momentul în care tentația devine faptă și întrebarea oarecum constantă din fundal, dacă nu cumva Iuda este cel care îndeplinește voința Divină sunt câteva dintre interogările lui Alexandru Rădvan. Totul e la vedere, compasiunea și abiecția, sofisticată și simplă, profundă și directă, împingând drama până la limita suportabilului.

Crucificarea, ca paradigmă a umanității maltratare, rescrie în cadrul creației lui Alexandru Rădvan conjugarea a două coordinate ale lumii: posesiunea și brutalitatea. Crucea, ca simbol al insuportabilității, restituie omul, în grația și fragilitatea sa. Interogarea fundamentală și continuă este cea care declanșează drama umană. Omul pus în situația de a alege între bine și rău.

În epoca contemporană, arta începe să se afle într-un raport nou de investire cu transcendentă. Trăind într-o lume fără mituri și legende, se produce o desacralizare atât la nivel social, cât și la nivel artistic. Filosoful irlandez Edmund Burke, în 1757, distinge la naștere emociiilor estetice „plăcerea pozitivă” suscitată de frumos și „plăcerea negativă” suscitată de sublim. „Plăcerea negativă” ia naștere în urma cercetării unei dureri, calificată drept „teroare încântătoare”. O plăcere ce ia naștere în urma unui pericol, care poate conduce la uimire, admirație sau respect. Rădvan sondează această plăcere în cadrul desenelor sale. Desenul devine un mijloc de auto-cunoaștere și reflectie.

„Cruciații” săi sunt oameni de ieri și de azi, puși în situații extreme. Situații, care de cele mai multe ori le-au fost dictate, impuse. Imposibilitatea alegării, hărțuirea, abuzul, tensiunea psihică, conturează o lume măcinată de teroare și frică. Oumanitate sfârtecată, dominată de violență și trădare.

Lucrările lui Rădvan interpeleză direct spectatorul. Trauma, vanitatea, grotescul, bestialitatea sunt zone explorate în cadrul artei sale, care ne invită la o reînnoire a formei de cunoaștere sensibile. Este vorba adesea în cadrul proiectelor sale artistice de o stimulare senzorială și empathică, în care ochiul aaproape „că nu poate privi”.

Guido Ceronetti vorbea la un moment dat de capacitatea de degradare infinită a lumii și de faptul că, încă omul nu a dat viață tuturor crimerilor, care se regăsesc, în stare latentă, în el. Rădvan este preocupat de această degradare, de întunericul și neprevăzutul ființei umane, de fața nevăzută a lucrurilor. „Omagiu lui Iuda și Cruciații” conturează o tiranie a realității. O realitate întemeiată pe iluzie și distrugere. Iuda poate fi oricare dintre Cruciații, la fel cum și oricare Cruciat poate fi Iuda. Iuda poate fi oricare dintre noi.

Sorin TARA, "Jihad", 54x73cm, 2008
tehnica mixtă | vegyestehnika | mixed media

“Into the Night of Loneliness” Tara (von Neudorf)

„Into the night of loneliness”, semnată Tara (von Neudorf), reprezintă un altar al oglinziilor sau mirajelor, din care se poate ieși, doar în momentul, în care enigma a fost descifrată. Un altar fragmentat și disparat în care fiecare element, ca într-un puzzle, își are propria semnificație. Cifra devine în acest context un simbol plin de noi valențe și profetii. Plăcuțele cu numere, decontextualizate, reprezentând pe vremuri verse din Biblie, își schimbă astăzi semnificația, și în cadrul procesului creator, ca o profetie, punctează evenimentele istorice ce au marcat existența omenirii. Cifra devine adesea literă, având proprietatea și propria logică internă. Cifra poate fi detașabilă, întoarsă cu susul în jos, de pe o parte pe alta, adaptabilă oricărui feluri de permutări și combinații. Poate fi concepută ca o operă de artă, în sine, văzută ca un eveniment politic sau ca o meditație. Obsesia numărului, devine obsesia istoriei și a religiei. Cifra destinului devine obsesia omului. Cifra devine profetie. Profetia devine trecut. Omul recent reinventează simbolul, recontextualizează istoria și se folosește de trecut pentru a rescrie prezentul. Plăcuțele numerice consemnează și rememorează evenimente din trecut și din prezent, încercând să redefină istoria și lumea. O istorie subiectivă marcată de atrocități, în care trecutul devine consubstanțial prezentului. Cifra văzută ca destin, ca profetie, devine un instrument manipulator în cadrul demersului creator. O lume, în care istoria se confundă cu credința și credința devine istorie. Tara propune o imagine, fără a impune o ideologie. Edgard Wind în „Art et anarchie” consideră că arta are puterea dacă nu să distrugă statul, cel puțin să-l contracică.

Tara privește lumea ca un câmp de luptă. O lume confruntată și măcinată de tensiuni permanente. O lume dominată de ideea de conflict. Există o perpetuă stare de tensiune și asediu. O luptă continuă între două forțe ce se atrag și se opun în același timp. Arta lui Tara nu se supune nici unei legi sau rigori, ea nu poate fi citită prin nicio grilă canonica. Tara se folosește de orice și de oricine, pentru a-și contura demersul artistic. Războiul, religia, dramele personale devin subiecte integrate în procesul creației. Tara încorporează în lucrările sale tot ceea ce există în comportamentul, memoria, fantezia sau coșmarurile oamenilor, reflectând lumea aşa cum este ea: multiplă și organică. Organicitatea aceasta, adesea vulcanică și delirantă conturează o rivalitate continuă văzută ca o forță ce atrage și macină în același timp. Aglomerarea de simboluri, forma sintetizată, utilizată și refolosirea materialelor neconvenționale exhibă o lume aproape necrofagă. Un cadavru viu, băntuit de suflete moarte.

„Into the night of loneliness” este vizuinea unei lumi sanguine, viscerală în care consemnarea faptelor nu se face după timpul convențional al omenirii. Este vorba, mai degrabă, de un joc al destinului, pe care hazardul pune stăpânire. Secole întregi de episoade cotidiene concentrate în aşa fel, încât să poată coexista în aceeași clipă. Agonie și extaz, crimă și pedeapsă, credință și blasfemie, îată coordinatele unei lumi sfârtecate și monstruoase, ale unei umanități dureroase în care omul, individul este continuu bântuit de singurătate. O lume de bâlcii pe cale să explodeze. Un laborator, în care noi suntem cobaii.

The Last Temptation (Utolsó megkísértés) Alexandru RĂDVAN és TARA (von Neudorf) kurátor: Diana DOCHIA

Az Utolsó megkísértés projekt 2008 szeptember 21 és október 26 között került bemutatásra Németországban, a Westfälischen Landesmuseum für Industriekultur Henrichshütte Hattingenben. A kiállítás a Román Kultúrnak a Ruhr vidéken fesztivál keretében nyílt meg, melyet a román-német Danubium Egyesület szervezett. Az Utolsó megkísértés a világ kikérdezése, amelyben élünk, az ellentétekkel és ellentmondásokkal teli világ. A projekt két művészeti indviduumot fog össze: Alexandru Rădvan és Tara (von Neudorf). Az érem két oldala, két személyes jellegű kiállítás, két megkülönböztetett épizód: Hódolat Júdásnak és a Kereszteseknek Alexandru Rădvan kiállítása, illetve Into the Night of Loneliness Tara (von Neudorf) kiállítása.

Hódolat Júdásnak és a Kereszteseknek Alexandru Rădvan

A Hódolat Júdásnak és a Kereszteseknek ciklusban Alexandru Rădvan az áruló Júdás apostol utolsó megkísértését ábrázolja. Az árulás és az árulás miatt bűntudat között órlódve Júdás felakaszta magát. Az árulás tudatosulása, a pszichikai nyomás, a pillant, amikor a kísértés cselekedetté válik, és az állandóan ott lebegő kérdés a háttérben, vajon nem éppen Júdás teljesít-e be Isten akaratát, csupán néhány Alexandru Rădvan keresztkérdései közül. Minden szem előtt van, együttérzés és elutasítás, komplexen és egyszerűen, mélyen és direkt módon az elviselhetetlenség határáig tolva ki a drámát.

A keresztrezsítés, mint a megkínzott emberiség paradigmája újraírja Alexandru Rădvan alkotásai-ban a világ két koordinátájának kereszteleződését: birtoklás és brutalitás. A keresztfelirat, mint az elviselhetetlenség szimbóluma visszadja az embernek a kegyelmet és a törékenységet. Az állandó és alapvető kérdézes az, ami elindítja az emberi drámát. Az embernek vászstania kell a jó és a rossz között. Kortárs világunkban a művészet új viszonyba kerül a transzcendenssel. Mítoszok és legendák nélküli világban élve deszakralizáció tanúi lehetünk mind társadalmi, mind művészeti sikón. Edmund Burke ír filozofus 1757-ben megkülönböztet kétfajta elvezetet, amelyek az esztétikai elémény születésekkel készülődnek: pozitív elvezet, amelyet a szépség hoz létre, negatív elvezet, amelyet a felemelő érzések hoznak létre. A negatív elvezet fájdalmak kutatása révén születik meg, amelyet lelkészítő terrornak minősít. Olyan elvezet ez, mely egy veszély nyomán születik meg, ami meglepődéshez, csodálathoz vagy tiszteletthez vezethet. Rădvan ezeket az elvezeteket méri fel a rajzaiban. A rajz önismereti forrássá és reflexiivá válik. A Keresztesei extrém helyzetekbe került tegnapi és mai emberek. Olyan helyzetekbe, amelyeket nagyrészt rájuk erőltettek. A választás lehetetlensége, a zaklatás, a visszaélés, a pszichikai nyomás félelem és terror által gyötört világot képez. Szétszaggatott emberiséget, amelyet az erőszak és az árulás ural.

Rădvan munkái közvetlenül a nézőhöz szólnak. Művészete a trauma, a hiúság, a groteszk, a bestialitás területeit kutatja, az érzékeny megismerés formáinak megújulásáról szól. Műveiben gyakran érzéki és empatikus stimulációról van szó, amelyekre a szem szinte rá sem tud nézni.

Guido Ceronetti adott pillanatban a világ végtelen degradációjáról beszélt, arról, hogy az ember még nem kelte a létet az összes bűnt, ami lappangva ugyan, de már megtalálható benne. Rădvan ez a degradáció foglalkoztatja, az emberi lény sötétje és előreláthatatlansága, a dolgok láthatatlansága.

Pusztításra és illúzióra épített realitás. Júdás bármelyik lehet a Keresztesek közül, ahogy bármelyik Keresztesből is lehet Júdás. Bármelyikünk lehet Júdás.

Alexandru RĂDVAN, "Crusader", 72x101 cm, 2008
cărbune pe pânză | szén, vászon | carbon on canvas

Into the Night of Loneliness Tara (von Neudorf)

Tara (von Neudorf) *Into the Night of Loneliness* kiállítása oltár a tükrök vagy délibáb számára, melyből csak akkor lehet kijönni, ha megfejtettük a titkát. Fragmentált, töredézett oltár ez, melynek minden egyes darabja, mint egy puzzle-ban, saját jelentéssel bír. A szám ebben a kontextusban új vonzásokkal és prófécíakkal teli szimbólumként válik. A számtáblák dekontextualizáltak, egyszer a Biblia sorait jelképezték, mára megváltozik jelentésük, és az alkotói folyamatban, mint egy prófétciában, olyan történelmi eseményeket jelölnek, amelyek meghatározták az emberiség létfelét. A szám gyakran betűvel, saját identitással és belső logikával rendelkezik. A szám levezethető, felfordítható, áthelyezhető, adaptálható bármilyen permutációra és kombinációra. Felfogható úgy is, mint művészeti alkotás, önmagában, lehet politikai esemény vagy meditáció. A számot iránti megszállottság a történelem és a vallás megszállottságára lesz. A szám sorsa az ember megszállottságára lesz. A szám prófétciává lesz. A prófétia múlt lesz. Az ember újra felfedezi a szimbólumot, új kontextusba helyezi a történelmet, és a múltat használja fel arra, hogy leírja a jelent. A számtáblák múltbeli és jelenkorú eseményeket idéznek fel, megröpálva újra meghatározni a történelmet és a világot. Szubjektív történelem ez, melyet attrocitások kísérnek, melyben a múlt a jelen lényege. A szám mint sors, mint prófétia az alkotó folyamat során manipulatív eszközökévé válik. Olyan világ ez, amelyben a történelem összekeveredik a hittel, a hit pedig történelemmé válik. Tara úgy mutatja meg a képet, hogy nem fűz mellé ideológiait. Edgard Wind *Art et anarchie* című munkájában úgy nyilatkozik, hogy a művészeti megvan a hatalma, ha nem is töknézzen az államot, de legalábbis ellentmondani neki.

Tara a világot csatamezőként nézi, amelyben állandó feszültségek keletkeznek, amelyet a konfliktusok uralnak. Mindig visszatér a megszállás és feszültség állapotba. Folyamatos harc ez két erő közt, melyek vonzzák és taszítják egymást egyműdőben.

Tara művészete semmilyen törvénynek vagy szabálynak nem engedelmeskedik, nem olvasható semmilyen kánon segítségével. Tara minden és mindenkit felhasznál művészeti alkotása megformálásában. A haború, a vallás, a személyes drámák alkotó folyamatába beépülő témaik lesznek.

Tara mindenbe beépít a munkáiba, ami az emberek viselkedésében, emlékeiben, fantáziajában vagy rémálmaiban létezik, úgy tükrözve a világot, ahogy van: sokrétűen és organikusan. Ez a gyakran vulkanikus és deliráló organikusság folyamatos rivalitást körülönölködik, mint egy olyan erő, mely vonz és gyötör egyszerre. A szimbólumok sokasága, a szinteztizált formák, a nem konvencionális anyagok felhasználása és újrahasznosítása majdnemnekrofág világot tár előtünk. Elő halottat, melyet halott lelkek kísétenek.

Az *Into the Night of Loneliness* egy véres, zsigeri világ látomása, melyben a tettek feljegyzése nem az emberiség konvencionális időmérőkére szerint történik. Inkább a sors egyfajta játékkáról van szó, amelyen elurakodik a véletlen. Évszázadok hétköznapjai oly módon összesürtve, hogy együtt léteznek egy pillanatban. Agónia és extázis, bűn és bűnhódés, hit és istenkáromlás, ezek egy szörnyű, szétszaggyatott világ koordonátái, egy fájdalmás emberiségé, amelyben az embert, az individuumot magány kíséri. Vásári világ ez, készen arra, hogy felrobbanjon. Laboratórium, amelyben mi vagyunk a kísérleti patkányok.

fordította: SZABÓ Csilla

"The Last Temptation" Alexandru RĂDVAN and TARA (von Neudorf), curator: Diana DOCHIA

The curatorial project "The Last Temptation", curated by Diana Dochia has take place between 21 September 26 October 2008 at Westfälischen Landesmuseum für Industriekultur Heinrichshütte Hattingen, Germany. The event was part into the „Römische Kulturtage an der Ruhr“ Festival organized by the Romanian German Association Danubium. The curatorial project "The Last Temptation" represents the questioning of the world in which we are living, outlined a world full of contrasts and contradictions. The project involves two artistically individualities, Alexandru Răduvan and Tara (von Neudorf). Two faces of the same coin, within two solo exhibitions, seen as two different episodes: „Homage to Judas & the Crusaders“ signed by Alexandru Răduvan and „Into the Night of Loneliness“ signed by Tara (von Neudorf).

„Homage to Judas & the Crusaders“ Alexandru Răduvan

The series "Homage to Judas and the Crusaders" signed by Alexandru Răduvan illustrates "the last temptation" apostle Judas, the traitor. He hangs himself tormented between betrayal and the guilt of his action. The achievement of the betrayal, the psychological pressure the moment in which the temptation becomes a fact and the constant question in the background, if not Judas is the one that fulfills the Divine will, are some of Alexandru Răduvan's questions. All is in plain sight, compassion and abjection, complicated and simple, profound and straight, pushing the tragedy to the endurable limit. The crucifixion, as a paradigm of a maltreated mankind is rewritten in Alexandru Răduvan's creation the conjugation of two main coordinates of our world: possession and brutality. The cross, as a symbol of unendurable gives back the man in his grace and his fragility. The basic continuous question is the one that triggers the human drama. The man being in the situation to choose between good and evil. Nowadays, the art starts to have a different relation with the transcendence. Living in a world without myths and legends engenders the lost of the sacred characteristic on a social and also on an artistic level. In 1757 the Irish philosopher Edmund Burke distinguishes at the birth of the aesthetical emotions, 'the positive pleasure' caused by beauty and 'the negative pleasure' caused by sublime. The "negative pleasure" arise as a result of a pain analysis qualified as a 'delightful horror'. A pleasure that has appeared as a result of a danger that can lead to astonishment, admiration or respect. Răduvan feels out this pleasure within the framework of his paintings. The drawing becomes a mean of self-knowledge and reflection.

His Crusaders are yesterday's and today's people put in extreme statuses. Situations that most of the time are being dictated, imposed by others. The impossibility of choice, harassment, abuse and psychic stress sketches a world seized with terror and fear. A slashed humanity prevailed by violence and betrayal. Răduvan's paintings interrelates directly with the spectator. Trauma, futility, grotesque, bestiality are explored areas in his art which invite us at a renewal of our responsive knowledge. Often, among his artistic projects it is about a sensorial and empathic stimulus where the eye almost 'cannot watch'.

Guido Cerone has spoken at one time of the never-ending degradation of the world and of the fact that man has not given birth to all the crimes found inside him in latency yet. Răduvan is preoccupied of this degradation, of the darkness and unexpected from human nature, of the unseen face of the things. *Homage to Judas and the Crusaders* emphasize a tyranny of reality. A reality based on illusion and destruction. Judas can be each one of the Crusaders, the same as every Crusader can be Judas. Judas can be anyone of us.

Alexandru RĂDVAN, "Crusader", 87.5x119 cm, 2008
acrilic pe pânză | akril, vászon | acrylic on canvas

„Into the Night of Loneliness“ Tara (von Neudorf)

"Into the night of loneliness" is a sanctuary of mirrors or mirages from where you can escape only when the enigma is solved. It is a divided and disparate altar where every element, as in a puzzle, has its own significance. In this circumstance, the number turns into a symbol full of new meanings and prophecies. The plates with numbers, out of context, are used to represent Bible verses but today, they change their significance into the creative process, emphasizing, as a prophecy, the historic events that left their mark on the human existence. The number turns into a letter, often having its own identity and its own internal logic. The number can be detachable; it can be turned upside down, from one side to another, adaptable to any kind of permutation or scheme. It can be conceived as a work of art in itself, as a political event or meditation. The number obsession becomes the historical and religious obsession. The destiny's number becomes man's obsession. The number becomes prophecy. The prophecy becomes past. The recent man reinvents the symbol, he gives another context to history and uses the past to rewrite the present. The numerical plates record and recall the by-gone and present moments, trying to redefine the history and the world. A subjective history branded by atrocities where the past has the same essence as the present. The number seen as destiny, as a prophecy, becomes a handled tool under the creative steps. It is a world where history mixes with belief and belief becomes history. Tara proposes an image without enforcing an ideology. Edgard Wind in "Art et anarchie" considered that even if art cannot destroy the state, at least it can contradict it.

Tara sees the world as a battlefield. A world confronted and crushed by permanent pressure. A world prevailed by conflicts. There is an everlasting state of tension and siege. An endless struggle between two powers that attract and oppose in the same time. Tara's art doesn't subject to laws or rigors; it cannot be understood through canonical perspective. Tara uses everything and everyone to sketch his artistic step. The war, the religion, the personal drama are part of his creation process.

Tara integrates in his paintings all that exists in people's behavior, their memory, imagination or nightmares, reflecting the world as it is, multiple and organic. The volcanic and delirious vitality outlines a ceaseless rivalry seen as a force that attracts and crumbles in the same time. This agglomeration of symbols, the synthesized form, the utilization of unconventional materials expresses an almost a necrophagous world. A walking corpse haunted by dead souls.

"Into the night of loneliness" is the icon of a blood and visceral world, where recording facts is not made after the conventional time of mankind. It is rather about a destiny's game on which the hazard takes hold. It is about many centuries of usual events, concentrated in such a way to coexist in the same moment. Agony and ecstasy, crime and punishment, belief and blasphemy, here is the framework of a mangled and monstrous world, of a grievous world where the individual is continually haunted by loneliness. A carnival world ready to explode. A laboratory where we are the guinea pigs.